

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ.....**028**...../ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ...**08 ມັງກອນ 2020**

**ລັດຖະດໍາລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ**

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຮູບເງົາ

- ອີງຕາມ ລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 31/ສພຊ, ລົງວັນທີ 27 ພະຈິກ 2019 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຮູບເງົາ;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 33/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 12 ທັນວາ 2019.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຮູບເງົາ.

ມາດຕາ 2 ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບຸນຍັງ ວໍລະຈິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ **31** /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ **27 / 11 / 19**

ມະຕິ

ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ
ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຮູບເງົາ

ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1 ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 8 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VIII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຮູບເງົາ ໃນວາລະກອງປະຊຸມ ຄັ້ງວັນທີ 27 ພະຈິກ 2019.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຮູບເງົາ ດ້ວຍຄະແນນສຽງຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງ ຂອງຈຳນວນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປານີ ຢາທໍ່ຕູ້

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 76 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 27 ພະຈິກ 2019

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຮູບເງົາ

ພາກທີ I

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາວຽກງານຮູບເງົາ ເພື່ອໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວເຄື່ອນໄຫວເປັນລະບົບ, ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ ແນໃສ່ຮັບປະກັນໃຫ້ຜະລິດຕະພັນຮູບເງົາມີທັງ ປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ ມີ ລັກສະນະຊາດ, ລັກສະນະມະຫາຊົນ ແລະ ລັກສະນະກ້າວໜ້າ, ເສີມຂະຫຍາຍຫົວຄິດປະດິດສ້າງຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າເຂົ້າໃນການພື້ນຟູ, ພັດທະນາ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ຮູບເງົາ, ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 2 ຮູບເງົາ

ຮູບເງົາ ແມ່ນ ຜະລິດຕະພັນທີ່ສ້າງລວມດ້ານສິລະປະ ແລະ ເປັນສິ່ງໂຄສະນາ ຊຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນເປັນພາບເຄື່ອນໄຫວທີ່ມີສຽງ ຫຼື ບໍ່ມີສຽງ ໂດຍໄດ້ບັນທຶກໃສ່ຟິມ, ກາແຊັດວິດີໂອ, ແຜ່ນວິຊິດີ, ແຜ່ນດິວິດີ ຫຼື ວັດຖຸບັນທຶກແບບອື່ນ ເພື່ອເຜີຍແຜ່ຕໍ່ມວນຊົນໂດຍຜ່ານອຸປະກອນເຕັກນິກ ແລະ ພາຫະນະອື່ນ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ຄວາມຊົງຈໍາຂອງໂລກ (Memory of the World) ໝາຍເຖິງ ເຫດການໃດໜຶ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ ແລະ ຖືກບັນທຶກໄວ້ ເພື່ອໃຫ້ຄົນຮຸ່ນຫຼັງໄດ້ຮັບຮູ້ ຊຶ່ງໄດ້ຈັດເປັນສາມລະດັບ ຄື ຄວາມຊົງຈໍາຂອງໂລກລະດັບຊາດ, ພາກພື້ນ, ລະດັບໂລກ ໂດຍມີການຂຶ້ນທະບຽນ, ອະນຸລັກ ແລະ ປົກປັກຮັກສາວຽກງານປະຫວັດສາດ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທຳມະຊາດ ທີ່ໂດດເດັ່ນ;

2. ບົດຮູບເງົາ ໝາຍເຖິງ ບົດເລື່ອງທີ່ຂຽນຂຶ້ນໂດຍກົງ ຫຼື ບົດເລື່ອງທີ່ດັດແປງມາຈາກບົດເລື່ອງຂອງຜູ້ອື່ນ ໂດຍໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ;
3. ບົດຖ່າຍທຳຮູບເງົາ ໝາຍເຖິງ ບົດຂຽນ ແລະ ການປະດິດສ້າງ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ຕອນ, ສາກ, ພາບ ແລະ ອື່ນໆ;
4. ຕອນ ໝາຍເຖິງ ເຫດການໜຶ່ງຂອງເລື່ອງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນສະຖານທີ່ໜຶ່ງ ຊຶ່ງປະກອບມີ ຫຼາຍໄລຍະເວລາ, ຫຼາຍສາກ ແລະ ຫຼາຍພາບ;
5. ສາກ ໝາຍເຖິງ ເຫດການໜຶ່ງຂອງເລື່ອງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນສະຖານທີ່ໜຶ່ງ ໃນໄລຍະເວລາໃດໜຶ່ງ;
6. ພາບ ໝາຍເຖິງ ເຫດການໜຶ່ງທີ່ປາກົດຂຶ້ນ ນັບແຕ່ເວລາກ້ອງຖ່າຍເລີ່ມບັນທຶກ ຈົນຮອດເວລາເຊົາບັນທຶກ;
7. ສີ່ ໝາຍເຖິງ ພາຫະນະໜຶ່ງທີ່ນຳເອົາຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ໃຫ້ໄປເຖິງ ຜູ້ເບິ່ງ, ຜູ້ຊົມ;
8. ການຜະລິດຮູບເງົາ ໝາຍເຖິງ ຂັ້ນຕອນໃນການສ້າງຮູບເງົາ ຊຶ່ງປະກອບ ມີ ສາມໄລຍະ ຄື ໄລຍະກະກຽມ, ໄລຍະຖ່າຍທຳ ແລະ ໄລຍະຜະລິດທີ່ສົມບູນ;
9. ການສາຍຮູບເງົາເຄື່ອນທີ່ ໝາຍເຖິງ ການນຳເອົາຜະລິດຕະພັນຮູບເງົາໄປສາຍຢູ່ສະຖານທີ່ຕ່າງໆ ທີ່ບໍ່ແມ່ນໂຮງຮູບເງົາ.

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານຮູບເງົາ

ລັດ ສົ່ງເສີມ ການພັດທະນາວຽກງານຮູບເງົາ ໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ທັງປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ ດ້ວຍການ ປະກອບບຸກຄະລາກອນ, ສະໜອງງົບປະມານ ແລະ ພາຫະນະ, ວັດຖຸປະກອນເຕັກນິກ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ທັນສະໄໝ.

ລັດ ບຸກລະດົມ ໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ເສີມຂະຫຍາຍພອນສະຫວັນ ໃນການປະດິດຄິດແຕ່ງ, ສະແດງ ແລະ ສ້າງຮູບເງົາ ເພື່ອຮັບໃຊ້ພາຍໃນ ແລະ ສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນຮູບເງົາລາວ ພ້ອມທັງຮັບເອົາຮູບເງົາອັນໂດດເດັ່ນຂອງ ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນຢ່າງມີການເລືອກເຟັ້ນ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດລົງທຶນເຂົ້າໃນວຽກງານຮູບເງົາ ດ້ວຍການ ສ້າງສະຖານການສຶກສາ, ສ້າງວິຊາຊີບ, ຄົ້ນຄວ້າປະດິດສ້າງໃຫ້ມີຄວາມອຸດົມຮັ່ງມີ, ຫຼາຍຮູບຫຼາຍສີ, ເປັນເຈົ້າການ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການພື້ນຟູ, ພັດທະນາ, ເຜີຍແຜ່ ແລະ ເຮັດໃຫ້ວຽກງານຮູບເງົາກາຍເປັນອຸດສາຫະກຳ.

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການກ່ຽວກັບວຽກງານຮູບເງົາ

ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຮູບເງົາ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບ ແນວທາງນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ມູນເຊື້ອວັດທະນະທຳ ແລະ ຮິດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ, ຂອງເຜົ່າ;
2. ຮັບປະກັນ ລັກສະນະຊາດ, ມະຫາຊົນ ແລະ ລັກສະນະກ້າວໜ້າ ໄປຄຽງຄູ່ກັບການສຶກສາອົບຮົມພົນລະເມືອງລາວ ໃຫ້ມີນ້ຳໃຈຮັກຊາດ, ມີຄວາມສາມັກຄີປອງດອງ;

3. ຮັບປະກັນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ປົກປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ;
4. ຮັບປະກັນການຜະລິດຮູບເງົາໃຫ້ທັນສະໄໝ;
5. ປົກປັກຮັກສາຜະລິດຕະພັນຮູບເງົາ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມເຕັກນິກ ແລະ ມາດຕະຖານສາກົນ.

ມາດຕາ 6 ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງພົນລະເມືອງກ່ຽວກັບຮູບເງົາ

ພົນລະເມືອງ ມີສິດດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບຮູບເງົາ, ຮັບຊົມຮູບເງົາ, ມີຄຳເຫັນຕໍ່ເນື້ອໃນຮູບເງົາ ແລະ ມີພັນທະປະກອບສ່ວນ, ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືໃນການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ພື້ນຟູ, ສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາວຽກງານຮູບເງົາ.

ມາດຕາ 7 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ນຳໃຊ້ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດທີ່ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຮູບເງົາ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 8 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມ ການພົວພັນຮ່ວມມືກັບ ຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຮູບເງົາ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນ ບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ເຕັກນິກວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ບຳລຸງສ້າງບຸກຄະລາກອນ, ການເຂົ້າຮ່ວມງານວາງສະແດງ, ການແຂ່ງຂັນ, ງານມະໂຫລານຮູບເງົາ ແລະ ປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ II

ປະເພດ ແລະ ລັກສະນະຮູບເງົາ

ໝວດທີ 1

ປະເພດຮູບເງົາ

ມາດຕາ 9 ປະເພດຮູບເງົາ

ຮູບເງົາ ມີ ສີ່ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ຮູບເງົາເອກະສານ;
2. ຮູບເງົາສາລະຄະດີ;
3. ຮູບເງົາເລື່ອງ;
4. ຮູບເງົາກາຕູນ.

ມາດຕາ 10 ຮູບເງົາເອກະສານ

ຮູບເງົາເອກະສານ ແມ່ນ ຮູບເງົາກ່ຽວກັບເຫດການໃດໜຶ່ງ ທີ່ສະເໜີ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ກອງປະຊຸມໃຫຍ່, ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຜູ້ນຳ ເພື່ອໃຫ້ມວນຊົນໄດ້ຮັບຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງ.

ມາດຕາ 11 ຮູບເງົາສາລະຄະດີ

ຮູບເງົາສາລະຄະດີ ແມ່ນ ຮູບເງົາກ່ຽວກັບເຫດການໃດໜຶ່ງທີ່ສະເໜີ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ສາລະຄະດີທາງດ້ານ ເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ, ປະຫວັດສາດ, ວິທະຍາສາດ, ທຳມະຊາດ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 12 ຮູບເງົາເລື່ອງ

ຮູບເງົາເລື່ອງ ແມ່ນ ຮູບເງົາທີ່ສັງລວມເອົາສິລະປະປະເພດຕ່າງໆ ດ້ວຍການສະແດງເປັນເລື່ອງຄ້າຍຄືຄວາມຈິງ ຊຶ່ງ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຮູບເງົາເລື່ອງຊີວິດ;
2. ຮູບເງົາເລື່ອງຕໍ່ສູ້;
3. ຮູບເງົາເລື່ອງຄວາມຮັກ;
4. ຮູບເງົາເລື່ອງສະຫຍອງຂວັນ;
5. ຮູບເງົາເລື່ອງສືບສວນ-ສອບສວນ;
6. ຮູບເງົາເລື່ອງຜະຈົນໄພ;
7. ຮູບເງົາເລື່ອງວິທະຍາສາດ;
8. ຮູບເງົາເລື່ອງຈົນຕະນາການ;
9. ຮູບເງົາເລື່ອງຕະຫຼົກ;
10. ຮູບເງົາເລື່ອງບົດເພງ;
11. ຮູບເງົາເລື່ອງອື່ນໆ.

ມາດຕາ 13 ຮູບເງົາກາຕູນ

ຮູບເງົາກາຕູນ ແມ່ນ ຮູບເງົາກ່ຽວກັບ ຮູບແຕ້ມ ແລະ ຫຸ້ນຈຳລອງ ໂດຍຜ່ານຂະບວນການຖ່າຍທຳ, ຕັດຕໍ່ ທີ່ນຳໃຊ້ເຕັກນິກ ແລະ ເອເລັກໂຕຣນິກທີ່ທັນສະໄໝ.

ໝວດທີ 2
ລັກສະນະຮູບເງົາ

ມາດຕາ 14 ຮູບເງົາທີ່ມີລັກສະນະຊາດ

ຮູບເງົາທີ່ມີລັກສະນະຊາດ ແມ່ນ ຮູບເງົາທີ່ສ່ອງແສງເຖິງມູນເຊື້ອວັດທະນະທຳ, ຮີດຄອງປະເພນີ ແລະ ວິຖີຊີວິດທີ່ເປັນເອກະລັກ ຂອງຊາດ, ຂອງເຜົ່າ.

ມາດຕາ 15 ຮູບເງົາທີ່ມີລັກສະນະມະຫາຊົນ

ຮູບເງົາທີ່ມີລັກສະນະມະຫາຊົນ ແມ່ນ ຮູບເງົາທີ່ສ່ອງແສງເຖິງການເສີມຂະຫຍາຍຄຸນຄ່າທາງດ້ານປະຫວັດສາດ ແລະ ວັດທະນະທຳຂອງຊາດ ຊຶ່ງມະຫາຊົນເປັນຜູ້ສ້າງ, ຊົມໃຊ້, ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປົກປັກຮັກສາ, ເສີມຂະຫຍາຍ, ມີບົດບາດສຳຄັນໃນການສ້າງຄວາມຮັກແພງ, ສາມັກຄີປອງດອງ, ປົກປັກຮັກສາທຳມະຊາດ, ສ້າງຄວາມຮັກ, ຄວາມຫວັງ ແລະ ຄວາມເບີກບານມ່ວນຊື່ນ.

ມາດຕາ 16 ຮູບເງົາທີ່ມີລັກສະນະກ້າວໜ້າ

ຮູບເງົາທີ່ມີລັກສະນະກ້າວໜ້າ ແມ່ນ ຮູບເງົາທີ່ສ່ອງແສງໃຫ້ເຫັນເຖິງການເສີມຂະຫຍາຍຄຸນຄ່າຂອງວັດທະນະທຳຂອງຊາດ ສົມທົບກັບການຮັບເອົາຄຸນຄ່າວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງມວນມະນຸດ ຢ່າງມີການເລືອກເຟັ້ນ, ສອດຄ່ອງກັບ ແນວທາງ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ຕຳນິວິຈານປາກົດການຫຍໍ້ຫ້ຕ່າງໆໃນສັງຄົມ, ຕອບຕ້ານຖ້ອຍທຳນອງທີ່ບິດເບືອນ ແລະ ໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີ ທີ່ສ້າງຄວາມເສື່ອມເສຍຕໍ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດ ແລະ ປະຊາຊົນ.

ພາກທີ III

ການຂໍອະນຸຍາດ ຜະລິດ, ເຜີຍແຜ່ ແລະ ການສຳເນົາຮູບເງົາ

ໝວດທີ 1

ການຂໍອະນຸຍາດຜະລິດຮູບເງົາ

ມາດຕາ 17 ການຂໍອະນຸຍາດຜະລິດຮູບເງົາ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຜະລິດຮູບເງົາ ໃຫ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງພ້ອມດ້ວຍເນື້ອໃນບົດຮູບເງົາ, ບົດຖ່າຍທຳຮູບເງົາ ຕໍ່ຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເພື່ອກວດກາ ແລະ ອະນຸຍາດ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຜະລິດຮູບເງົາ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃຫ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງ ພ້ອມດ້ວຍເນື້ອໃນບົດຮູບເງົາ, ບົດຖ່າຍທຳຮູບເງົາ ແລະ ເອກະສານອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕໍ່ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເພື່ອກວດກາ ແລະ ອະນຸຍາດ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຜະລິດຮູບເງົາກ່ຽວກັບປະເທດລາວ ໃຫ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງ ພ້ອມດ້ວຍເນື້ອໃນບົດຮູບເງົາ, ບົດຖ່າຍທຳຮູບເງົາ ແລະ ເອກະສານອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຜ່ານສະ

ຖານທຸດ ຫຼື ສະຖານກົງສຸນ ຂອງ ສປປ ລາວ ປະຈຳຢູ່ປະເທດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ກະຊວງຖະແຫຼງ ຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ຂອງ ສປປ ລາວ ພິຈາລະນາ.

ສຳລັບເນື້ອໃນຮູບເງົາກ່ຽວກັບ ສປປ ລາວ ແລະ ສະຖານທີ່ຖ່າຍທຳໃນ ສປປ ລາວ ທີ່ພົວພັນກັບຂະ ແໜງການ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ຂະແໜງການຖະແຫຼງ ຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ປະສານສົມທົບກັບ ພາກສ່ວນດັ່ງກ່າວ ເພື່ອກວດກາ ແລະ ອະນຸຍາດ.

ເນື້ອໃນບົດຮູບເງົາ ແລະ ບົດຖ່າຍທຳຮູບເງົາ ທີ່ເປັນພາສາຕ່າງປະເທດຕ້ອງແປເປັນພາສາລາວ.

ມາດຕາ 18 ການແຈ້ງຜົນງານຮູບເງົາ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານຮູບເງົາ ຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຈາກກະຊວງຖະ ແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວແລ້ວ ໃຫ້ແຈ້ງຜົນງານດັ່ງກ່າວ ຕໍ່ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນ ໂລຊີ ເພື່ອເປັນຫຼັກຖານ ແລະ ປົກປ້ອງລິຂະສິດກ່ຽວກັບຜົນງານດັ່ງກ່າວຕາມກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 2

ການຂໍອະນຸຍາດເຜີຍແຜ່ຮູບເງົາ

ມາດຕາ 19 ການຂໍອະນຸຍາດເຜີຍແຜ່ຮູບເງົາ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຈຸດປະສົງເຜີຍແຜ່ຮູບເງົາ ດ້ວຍການສາຍໃນໂຮງຮູບເງົາ, ສາຍ ຮູບເງົາເຄື່ອນທີ່, ສາຍຮູບເງົາໃນງານມະໂຫລານ, ເທດສະການ, ສັບປະດາ, ການແຂ່ງຂັນ, ງານວາງສະແດງຮູບ ເງົາ, ເຜີຍແຜ່ທາງໂທລະພາບ, ເຄືອຂ່າຍອິນເຕີເນັດ ແລະ ຮູບແບບອື່ນຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງໄດ້ຂໍ ອະນຸຍາດນຳຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ.

ຮູບເງົາຕ່າງປະເທດ ທີ່ນຳມາເຜີຍແຜ່ ຕ້ອງພາກເປັນພາສາລາວ ຫຼື ແປເປັນພາສາລາວຢູ່ໃນໜ້າຈໍຮູບເງົາ, ຍົກເວັ້ນຮູບເງົາເອກະສານ, ສາລະຄະດີ ດ້ານວິຊາການ, ເຕັກນິກ ວິທະຍາສາດ ແລະ ຕຳລາຮຽນພາສາຕ່າງປະ ເທດ.

ສຳລັບການສາຍຮູບເງົາຢູ່ໃນໂຮງຮູບເງົາ ຕ້ອງເປີດເພງຊາດລາວໃຫ້ຜູ້ຊົມຍືນເຄົາລົບທຸງ ກ່ອນສາຍບໍລິ ການ.

ມາດຕາ 20 ການບໍລິການຮູບເງົາ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງ ຈຳໜ່າຍ, ບໍລິການສາຍຮູບເງົາ ຫຼື ໃຫ້ການບໍລິການ ອື່ນກ່ຽວກັບຮູບເງົາ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ແລະ ຂະແໜງການຖະແຫຼງ ຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ.

ມາດຕາ 21 ການກຳນົດອາຍຸຜູ້ຊົມຮູບເງົາ

ການກຳນົດອາຍຸຜູ້ຊົມຮູບເງົາ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ຊົມໂດຍບໍ່ຈຳກັດອາຍຸ ສາມາດຊົມຮູບເງົາທີ່ມີເນື້ອໃນ ບໍ່ຮຸນແຮງ, ມີສາລະໃຫ້ຄວາມຮູ້ ແລະ ສ້າງສັນບັນເທີງ;
 2. ຜູ້ຊົມທີ່ມີອາຍຸ ສິບສາມປີ ລົງມາ ສາມາດຊົມຮູບເງົາທີ່ມີເນື້ອໃນທີ່ມີຄວາມຮຸນແຮງບໍ່ຫຼາຍ ແຕ່ ຕ້ອງມີຜູ້ປົກຄອງ ຫຼື ຜູ້ຊົມທີ່ມີອາຍຸ ສິບແປດປີ ຂຶ້ນໄປ ໃຫ້ຄຳແນະນຳສິ່ງໃດຜິດສິ່ງໃດຖືກ ແລະ ສິ່ງໃດຄວນ ເຊື່ອ ຫຼື ບໍ່ຄວນເຊື່ອ;
 3. ຜູ້ຊົມທີ່ມີອາຍຸເກີນກວ່າ ສິບສາມປີ ຫາ ຕໍ່າກວ່າ ສິບແປດປີ ສາມາດຊົມຮູບເງົາທີ່ມີເນື້ອໃນ ຄວາມຮຸນແຮງຫຼາຍກວ່າຂໍ້ສອງ, ມີສາກກ່ຽວກັບຄວາມສຳພັນທາງເພດທີ່ ບໍ່ເປີດເຜີຍ, ບໍ່ເປີດແປນ, ມີການຕໍ່ສູ້ ກັນແຕ່ບໍ່ເຖິງຂັ້ນໂຫດຮ້າຍປາເຖື່ອນຈົນເກີນໄປ;
 4. ຜູ້ຊົມທີ່ມີອາຍຸແຕ່ ສິບແປດປີ ຂຶ້ນໄປ ສາມາດຊົມຮູບເງົາໄດ້ທຸກປະເພດ ລວມທັງຮູບເງົາທີ່ມີເນື້ອ ໃນຮຸນແຮງ, ໂຫດຮ້າຍ, ມີສາກກ່ຽວກັບຄວາມສຳພັນທາງເພດ.
- ສັນຍາລັກສຳລັບອາຍຸຜູ້ຊົມຮູບເງົາໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 22 ການຂໍອະນຸຍາດສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າຮູບເງົາ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າຮູບ ເງົາເພື່ອເຜີຍແຜ່ ຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸຍາດນຳຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ.

ຮູບເງົາທີ່ຈະສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າ ຕ້ອງມີເນື້ອໃນທີ່ ສ້າງສັນ, ບັນເທີງ, ໃຫ້ຄວາມຮູ້, ບໍ່ມີເນື້ອໃນທີ່ແຕະຕ້ອງ ເຖິງວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດ, ຄວາມສາມັກຄີຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ແລະ ປະເທດເພື່ອນມິດໃນ ໂລກ.

**ໝວດທີ 3
ການສຳເນົາຮູບເງົາ**

ມາດຕາ 23 ການສຳເນົາ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ໄດ້ຜະລິດຮູບເງົາສຳເລັດສົມບູນ ແລະ ເຜີຍແຜ່ ສິບສອງເດືອນແລ້ວ ຕ້ອງມອບຕົ້ນສະບັບຜະລິດຕະພັນຮູບເງົາຂອງຕົນ ໃຫ້ຂະແໜງການຖະ ແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເພື່ອສຳເນົາດ້ວຍການເກັບຮັກສາ, ຕິດຕາມກວດກາຄຸນນະພາບ, ສ້ອມແປງຟົມຮູບເງົາ ແລະ ຂຶ້ນບັນຊີໄວ້.

ສຳລັບຜະລິດຕະພັນຮູບເງົາເກົ່າ ຕ້ອງສຳເນົາດ້ວຍການຄັດເລືອກເນື້ອໃນ ແລະ ຄຸນນະພາບ, ພື້ນຟູຟົມ ຮູບເງົາທີ່ເປ່ເພ, ຈິກຂາດ, ຕົກໂມກ ໃຫ້ຄົນສຸ່ສະພາບທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ ແລະ ຂຶ້ນບັນຊີໄວ້.

ມາດຕາ 24 ການເກັບຮັກສາ

ຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ຕ້ອງຄຸ້ມຄອງ ເກັບຮັກສາ ຜະລິດຕະພັນ ຮູບເງົາ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມເຕັກນິກທີ່ທັນສະໄໝ ແລະ ມາດຕະຖານສາກົນ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ຢ່າງຍາວ ນານ.

ມາດຕາ 25 ການຕິດຕາມກວດກາຄຸນນະພາບ ແລະ ສ້ອມແປງຟິມຮູບເງົາ

ຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ຕ້ອງຕິດຕາມກວດກາຄຸນນະພາບຂອງ ຟິມຮູບເງົາທຸກໆ ສາມເດືອນ. ໃນກໍລະນີພົບເຫັນຟິມຮູບເງົາ ມີກິ່ນສົ້ມ, ຕົກໂມກ ຫຼື ເປ່ເພ ຕ້ອງມີການຟື້ນຄືນ ແລະ ສ້ອມແປງຟິມຮູບເງົານັ້ນ ໃຫ້ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້.

ມາດຕາ 26 ການຂຶ້ນບັນຊີ

ຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ຕ້ອງຂຶ້ນບັນຊີດ້ວຍການບັນທຶກຊື່, ເນື້ອ ໃນຫຍໍ້, ຈັດປະເພດ, ລຳດັບຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການຜະລິດຮູບເງົາ ເຂົ້າໃນລະບົບຖານຂໍ້ມູນ.

ສຳລັບຮູບເງົາທີ່ບັນທຶກເຫດການ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວທີ່ມີຄຸນຄ່າອັນໂດດເດັ່ນທາງດ້ານປະຫວັດສາດ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທຳມະຊາດ ໃຫ້ພິຈາລະນາ ເພື່ອສະເໜີຂຶ້ນທະບຽນເປັນຄວາມຊົງຈໍາຂອງໂລກ ລະດັບ ຊາດ, ພາກພື້ນ ແລະ ລະດັບໂລກ.

ພາກທີ IV

ຜູ້ສ້າງຮູບເງົາ ແລະ ນາມມະຍົດ

ໝວດທີ 1

ຜູ້ສ້າງຮູບເງົາ

ມາດຕາ 27 ຜູ້ສ້າງຮູບເງົາ

ຜູ້ສ້າງຮູບເງົາປະກອບ ມີ ຜູ້ອໍານວຍການສ້າງ, ຜູ້ກຳກັບຮູບເງົາ, ຜູ້ກຳກັບການຖ່າຍທຳ, ນັກຖ່າຍທຳ, ນັກຂຽນບົດຮູບເງົາ, ນັກສະແດງ, ຊ່າງແຕ່ງໜ້າ, ນັກຈັດສາກ, ນັກຈັດແສງສະຫວ່າງ, ນັກອັດສຽງ, ນັກກຳກັບ ສິນ, ນັກກຳກັບເຄື່ອງນຸ່ງນັກສະແດງ, ຜູ້ຮັບຜິດຊອບເຕັກນິກ, ຜູ້ບໍລິຫານກອງຖ່າຍ, ນັກອອກແບບກາສາຟິກ ຄອມພິວເຕີ, ນັກຕັດຕໍ່, ນັກຕີບແຕ່ງແສງສີ, ນັກແຕ່ງດົນຕີປະກອບຮູບເງົາ, ນັກພາກຮູບເງົາ ແລະ ອື່ນໆ.

ຜູ້ສ້າງຮູບເງົາຕ້ອງມີບັດໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຮູບເງົາ.

ມາດຕາ 28 ຈັນຍາບັນຂອງຜູ້ສ້າງຮູບເງົາ

ຜູ້ສ້າງຮູບເງົາຕ້ອງມີຈັນຍາບັນ ດັ່ງນີ້:

1. ມີແນວຄິດສ້າງສັນ, ບໍ່ຂັດກັບ ແນວທາງ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ຮີດຄອງປະເພນີ ແລະ ວັດທະນະ ທຳອັນດີງາມຂອງຊາດ, ຂອງເຜົ່າ;
2. ມີການປະພຶດ ແລະ ເປັນແບບຢ່າງທີ່ດີໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ;

3. ຮັກອາຊີບ, ຊື່ສັດຕໍ່ເວລາ, ນັບຖືການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
4. ຮູ້ເຄົາລົບໃຫ້ກຽດ ບຸກຄົນ, ເພື່ອນຮ່ວມງານ ແລະ ສະຖານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 29 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ສ້າງຮູບເງົາ

ຜູ້ສ້າງຮູບເງົາ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ອໍານວຍການສ້າງ ຄວບຄຸມ ແລະ ບັນຊາ ໂດຍກົງຮອບດ້ານ ໃນຂະບວນການຜະລິດຮູບເງົາແຕ່ຕົ້ນຈົນສໍາເລັດຜົນ;
2. ຜູ້ກໍາກັບຮູບເງົາ ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈບົດຮູບເງົາ, ເລືອກທີມງານເຕັກນິກ, ນັກສະແດງ, ສະຖານທີ່ຖ່າຍທໍາ ແລະ ເປັນຜູ້ຄວບຄຸມການຜະລິດຮູບເງົາທັງໝົດ;
3. ຜູ້ກໍາກັບການຖ່າຍທໍາ ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈບົດຮູບເງົາ ແລະ ມຸມກ້ອງ ເພື່ອອໍານວຍການໃນການຖ່າຍທໍາໃຫ້ແກ່ນັກຖ່າຍທໍາ;
4. ນັກຖ່າຍທໍາ ຄວບຄຸມບັນຊາກ້ອງຖ່າຍ ໂດຍປະສານມຸມກ້ອງກັບຜູ້ກໍາກັບຖ່າຍທໍາຮູບເງົາ;
5. ນັກຂຽນບົດຮູບເງົາ ຄົ້ນຄິດ, ປະດິດແຕ່ງ ແລະ ຂຽນບົດດ້ວຍຕົນເອງ ຫຼື ນໍາເອົາບົດປະພັນຕ່າງໆ ຂອງຜູ້ອື່ນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ມາຂຽນເປັນບົດຮູບເງົາ;
6. ນັກສະແດງ ເປັນຕົ້ນ ພະເອກ, ນາງເອກ, ຜູ້ສະແດງປະກອບ ມີໜ້າທີ່ສະແດງຕາມບົດບາດ, ອາລົມຈິດຂອງຕົວລະຄອນ ຕາມເນື້ອໃນເລື່ອງ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ກໍາກັບການສະແດງ;
7. ຊ່າງແຕ່ງໜ້າ ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈບົດຮູບເງົາ ແລະ ບົດບາດຂອງນັກສະແດງຮູບເງົາ ແລ້ວແຕ່ງໜ້ານັກສະແດງໃຫ້ເຂົ້າກັບບົດບາດ ແລະ ບົດຮູບເງົາ;
8. ນັກຈັດສາກ ຈັດຫາອຸປະກອນປະກອບ ພາບ, ສາກ, ສິລະປະ ຕາມການອອກແບບຂອງຜູ້ກໍາກັບການຖ່າຍທໍາ;
9. ນັກຈັດແສງສະຫວ່າງ ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈບົດຮູບເງົາ, ເນື້ອໃນຂອງແຕ່ລະສາກ ແລະ ອາລົມຂອງຕົວລະຄອນ ເພື່ອຈັດແສງໃຫ້ເຂົ້າກັບເນື້ອໃນ ແລະ ອາລົມຂອງຕົວລະຄອນ;
10. ນັກອັດສຽງ ຄົ້ນຄວ້າ, ຮິບໂຮມ ແລະ ບັນທຶກສຽງຢູ່ໃນສະຖານທີ່ຖ່າຍທໍາ ແລະ ຫ້ອງອັດສຽງ ເພື່ອຮັບໃຊ້ເນື້ອໃນ ແລະ ເຫດການຂອງຮູບເງົາ;
11. ນັກກໍາກັບສິນ ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈບົດຮູບເງົາ ແລະ ສາກຕ່າງໆ ເພື່ອຈັດສາກຂອງການສະແດງໃຫ້ເຂົ້າກັບບົດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ກໍາກັບການສະແດງ;
12. ນັກກໍາກັບເຄື່ອງນຸ່ງນັກສະແດງ ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈບົດຮູບເງົາ ແລະ ລັກສະນະຂອງຕົວລະຄອນ ພ້ອມທັງຕິດຕາມການແຕ່ງກາຍຂອງນັກສະແດງ ໃຫ້ມີຄວາມຕໍ່ເນື່ອງຕາມເຫດການຂອງບົດຮູບເງົາ;
13. ຜູ້ຮັບຜິດຊອບເຕັກນິກ ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈບົດຮູບເງົາ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບຜູ້ກໍາກັບການສະແດງກ່ຽວກັບສາກ ແລະ ພາບຕ່າງໆ ທີ່ຈະຖ່າຍທໍາ ເພື່ອກະກຽມອຸປະກອນເຕັກນິກໃຫ້ເຂົ້າກັບຄວາມຕ້ອງການໃນການຖ່າຍທໍາແຕ່ລະພາບ ແລະ ສາກ;
14. ຜູ້ບໍລິຫານກອງຖ່າຍ ອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ກອງຖ່າຍ ດ້ານການບໍລິຫານ, ການເດີນທາງ, ການກິນຢູ່ ແລະ ອື່ນໆ ຂອງກອງຖ່າຍທໍາ;

15. ນັກອອກແບບກຣາຟິກຄອມພິວເຕີ ອອກແບບພາບກຣາຟິກຕາມການແນະນຳ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ກຳກັບການສະແດງ;
16. ນັກຕັດຕໍ່ຮູບເງົາ ເລືອກເຟັ້ນ ຮຽບຮຽງລຳດັບພາບໃຫ້ໄປຕາມເຫດການຂອງບົດເລື່ອງໂດຍການເຫັນດີຂອງຜູ້ກຳກັບການສະແດງ;
17. ນັກຕິບແຕ່ງແສງສີ ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈບົດຮູບເງົາ ແລະ ອາລົມຂອງຮູບເງົາ ເພື່ອປັບແສງ ແລະ ສີຂອງຮູບເງົາໃນເວລາຕັດຕໍ່ ໃຫ້ເຂົ້າກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ກຳກັບການສະແດງ.
18. ນັກແຕ່ງດິນຕີປະກອບຮູບເງົາ ປະພັນບົດເພງຮ້ອງ ແລະ ດິນຕີ ເພື່ອປະກອບໃສ່ຮູບເງົາຕາມເນື້ອໃນ ແລະ ອາລົມຂອງບົດຮູບເງົາ;
19. ນັກພາກຮູບເງົາ ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈບົດຮູບເງົາ ແລະ ອາລົມຂອງຕົວລະຄອນ ແລ້ວພາກຮູບເງົາໃຫ້ເຂົ້າກັນກັບເນື້ອໃນ ແລະ ອາລົມຂອງຕົວລະຄອນ.

ມາດຕາ 30 ການຂຶ້ນທະບຽນຜູ້ສ້າງຮູບເງົາ

ຜູ້ສ້າງຮູບເງົາ ຕ້ອງໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນນຳຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເພື່ອອອກບັດເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຮູບເງົາ.

ເອກະສານປະກອບໃນການຂໍຂຶ້ນທະບຽນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຄຳຮ້ອງຕາມແບບພິມທີ່ກຳນົດໄວ້;
2. ປະກາສະນິຍະບັດ ຫຼື ໃບຢັ້ງຢືນການຜ່ານງານດ້ານວິຊາສະເພາະທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ໃບຢັ້ງຢືນທີ່ຢູ່, ສຳເນົາ ສຳມະໂນຄົວ ຫຼື ບັດປະຈຳຕົວ;
4. ໃບແຈ້ງໂທດ;
5. ຮູບສີຂະໜາດ 3x4 ພື້ນສີຂາວ ສອງໃບ.

ມາດຕາ 31 ການສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າຜູ້ສ້າງຮູບເງົາ

ການສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າຜູ້ສ້າງຮູບເງົາ ເພື່ອຈຸດປະສົງ ແລກປ່ຽນທາງດ້ານວິຊາການ ຫຼື ດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບຮູບເງົາຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 32 ສິດຂອງຜູ້ສ້າງຮູບເງົາ

ຜູ້ສ້າງຮູບເງົາ ມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສຶກສາຮຽນຮູ້ ເພື່ອຍົກລະດັບດ້ານການເມືອງ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ວິຊາສະເພາະ;
2. ຄົ້ນຄວ້າ, ປະຕິດແຕ່ງ ແລະ ສະແດງຜົນງານຂອງຕົນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
3. ແຈ້ງຜົນງານຮູບເງົາຂອງຕົນ ແລະ ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງລິຂະສິດຕາມກົດໝາຍ;
4. ເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບຮູບເງົາທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
5. ນຳໃຊ້ສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 33 ພັນທະຂອງຜູ້ສ້າງຮູບເງົາ

ຜູ້ສ້າງຮູບເງົາ ມີພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ພື້ນຟູ, ອະນຸລັກ, ພັດທະນາ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍວັດທະນະທຳ ແລະ ຮິດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ, ຂອງເຜົ່າ;
2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ແນວທາງ ນະໂຍບາຍ ແລະ ກົດໝາຍ ໂດຍຜ່ານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຮູບເງົາ;
3. ຖ່າຍທອດຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ບົດຮຽນ ແລະ ປະສົບການ ໃຫ້ຜູ້ສ້າງຮູບເງົາຮຸ່ນສືບທອດ;
4. ປະກອບສ່ວນຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນປາກົດການຫຍໍ້ທ້າງດ້ານວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ;
5. ເສຍພາສີ, ອາກອນ, ຄ່າທຳນຽມ;
6. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 2

ນາມມະຍົດຜູ້ສ້າງຮູບເງົາ

ມາດຕາ 34 ນາມມະຍົດຜູ້ສ້າງຮູບເງົາ

ນາມມະຍົດຜູ້ສ້າງຮູບເງົາ ແມ່ນ ການຍັງຢືນຜົນງານທີ່ໂດດເດັ່ນ ແລະ ຄຸນງາມຄວາມດີຂອງຜູ້ສ້າງຮູບເງົາທີ່ມີຕໍ່ປະເທດຊາດ ຊຶ່ງເປັນທີ່ຍອມຮັບຂອງສັງຄົມ ແລະ ວົງການຮູບເງົາ.

ນາມມະຍົດຜູ້ສ້າງຮູບເງົາ ມີ ສອງປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ສິລະປິນແຫ່ງຊາດສາຂາຮູບເງົາ;
2. ສິລະປິນດິເດັ່ນສາຂາຮູບເງົາ.

ມາດຕາ 35 ສິລະປິນແຫ່ງຊາດສາຂາຮູບເງົາ

ສິລະປິນແຫ່ງຊາດສາຂາຮູບເງົາ ແມ່ນ ຜູ້ໄດ້ຮັບນາມມະຍົດຂັ້ນສູງສຸດ ໂດຍການຮັບຮອງຂອງປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ສິລະປິນແຫ່ງຊາດສາຂາຮູບເງົາ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນຜູ້ມີຄຸນສົມບັດສິນທຳປະຕິວັດ, ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ ແລະ ຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ປະເທດຊາດ ແລະ ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ;
2. ມີຜົນງານອັນໂດດເດັ່ນໃດໜຶ່ງ ໃນການອະນຸລັກຮັກສາ, ເສີມຂະຫຍາຍ ແລະ ປະດິດຄິດສ້າງຮູບເງົາ ເປັນທີ່ຍອມຮັບຂອງສັງຄົມ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
3. ເປັນຜູ້ໄດ້ປະກອບສ່ວນຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ເຂົ້າໃນວຽກງານຮູບເງົາໃນແຕ່ລະໄລຍະ, ສ້າງຜູ້ສືບທອດ, ຖ່າຍທອດບົດຮຽນ ແລະ ປະສົບການ ໃຫ້ເພື່ອນຮ່ວມງານຢ່າງຈິງໃຈ;
4. ເປັນຜູ້ໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນຂະບວນການວຽກງານຮູບເງົາ ເປັນໄລຍະເວລາບໍ່ຫຼຸດ ສືບທຳປີ ຫຼື ຕ້ອງໄດ້ຮັບນາມມະຍົດສິລະປິນດິເດັ່ນສາຂາຮູບເງົາມາກ່ອນ.

ມາດຕາ 36 ສິລະປິນດີເດັ່ນສາຂາຮູບເງົາ

ສິລະປິນດີເດັ່ນສາຂາຮູບເງົາ ແມ່ນຜູ້ໄດ້ຮັບນາມມະຍົດ ໂດຍການຮັບຮອງຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ສິລະປິນດີເດັ່ນສາຂາຮູບເງົາ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 35 ຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3 ຂອງ ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນຂະບວນການວຽກງານຮູບເງົາ ເປັນໄລຍະເວລາ ບໍ່ຫຼຸດ ສິບປີ.

ມາດຕາ 37 ອົງການທີ່ມີສິດສະເໜີນາມມະຍົດ

ອົງການທີ່ມີສິດສະເໜີນາມມະຍົດຜູ້ສ້າງຮູບເງົາ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ;
2. ພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
3. ຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;
4. ສະມາຄົມຮູບເງົາ.

ລາຍລະອຽດຂອງການສະເໜີນາມມະຍົດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງໆ.

ມາດຕາ 38 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ໄດ້ຮັບນາມມະຍົດ

ຜູ້ໄດ້ຮັບນາມມະຍົດຜູ້ສ້າງຮູບເງົາ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນ ແລະ ຫຼຽນ ນາມມະຍົດ;
2. ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ທີ່ເປັນວັດຖຸ ແລະ ຈິດໃຈອື່ນໆ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ພາກທີ V

ທຸລະກິດກ່ຽວກັບຮູບເງົາ

ໝວດທີ 1

ການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບຮູບເງົາ

ມາດຕາ 39 ທຸລະກິດກ່ຽວກັບຮູບເງົາ

ປະເພດທຸລະກິດກ່ຽວກັບຮູບເງົາ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ການສ້າງຮູບເງົາ;
2. ການສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າຜະລິດຕະພັນຮູບເງົາ;
3. ການຈຳໜ່າຍຜະລິດຕະພັນຮູບເງົາ;
4. ການສາຍບໍລິການຮູບເງົາ.

ມາດຕາ 40 ການສ້າງຮູບເງົາ

ການສ້າງຮູບເງົາ ແມ່ນ ຂະບວນການນຳເອົາ ບົດເລື່ອງ, ບົດຮູບເງົາ, ບົດຖ່າຍທຳ ມາຜະລິດເປັນຮູບເງົາ ດ້ວຍວິທີການ, ຂັ້ນຕອນຕ່າງໆແຕ່ໄລຍະກະກຽມ ຈົນຮອດໄລຍະຜະລິດທີ່ສົມບູນ ຕາມເຕັກນິກວິຊາການກ່ຽວ ກັບການສ້າງຮູບເງົາ ເພື່ອເຜີຍແຜ່, ຈຳໜ່າຍ ແລະ ສາຍບໍລິການ.

ມາດຕາ 41 ການສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າ ຜະລິດຕະພັນຮູບເງົາ

ການສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າຜະລິດຕະພັນຮູບເງົາ ແມ່ນ ການບໍລິການໃນການສົ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າ ຜະລິດຕະພັນ ກ່ຽວກັບຮູບເງົາ ເພື່ອເຜີຍແຜ່, ຈຳໜ່າຍ, ສາຍບໍລິການ ແລະ ເພື່ອຈຸດປະສົງອື່ນທີ່ບໍ່ຂັດກັບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 42 ການຈຳໜ່າຍຜະລິດຕະພັນຮູບເງົາ

ການຈຳໜ່າຍຜະລິດຕະພັນຮູບເງົາ ແມ່ນ ການນຳເອົາຜະລິດຕະພັນຮູບເງົາ ທີ່ໄດ້ຮັບລິຂະສິດຈາກເຈົ້າ ຂອງຮູບເງົາ ແລະ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ມາຈຳໜ່າຍ, ຂາຍ ຫຼື ແຈກຢາຍ.

ມາດຕາ 43 ການສາຍບໍລິການຮູບເງົາ

ການສາຍບໍລິການຮູບເງົາ ແມ່ນ ການນຳເອົາຜະລິດຕະພັນຮູບເງົາ ທີ່ໄດ້ຮັບລິຂະສິດຈາກເຈົ້າຂອງຮູບ ເງົາ ແລະ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງມາສາຍບໍລິການ ໃນໂຮງຮູບເງົາ, ສາຍເຄື່ອນທີ່ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 44 ເງື່ອນໄຂຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບຮູບເງົາ

ການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບຮູບເງົາ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ມີບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ;
2. ມີທຶນ, ທີ່ຕັ້ງສຳນັກງານ, ພາຫະນະ, ອຸປະກອນເຕັກນິກ;
3. ມີກົດລະບຽບພາຍໃນຂອງບໍລິສັດ ທີ່ບໍ່ຂັດກັບກົດໝາຍ;
4. ມີບຸກຄະລາກອນທີ່ມີຄວາມຮູ້ສະເພາະດ້ານ.

ມາດຕາ 45 ການຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບຮູບເງົາ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບຮູບເງົາ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດທາງດ້ານວິຊາການນຳຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງ ທ່ຽວ ແລະ ຂໍຈົດທະບຽນວິສາຫະກິດນຳຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິ ສາຫະກິດ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 46 ການພິຈາລະນາອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບຮູບເງົາ

ຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ຕ້ອງພິຈາລະນາທາງດ້ານວິຊາການ ຕາມ ເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງເປັນຕົ້ນໄປ.

ໝວດທີ 2

ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບຮູບເງົາ

ມາດຕາ 47 ສິດຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບຮູບເງົາ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບຮູບເງົາ ມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງລິຂະສິດ ແລະ ສິດຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳອິນ ໃນການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບຮູບເງົາຕາມກົດໝາຍ;
2. ຮ້ອງທຸກຕໍ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນກໍລະນີທີ່ເຫັນວ່າຕົນເອງບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມຍຸຕິທຳ ໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ;
3. ນຳໃຊ້ສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 48 ພັນທະຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບຮູບເງົາ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບຮູບເງົາ ມີພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ;
2. ປົກປັກຮັກສາວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດ, ຂອງເຜົ່າ;
3. ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ, ຍົກລະດັບວິຊາສະເພາະ ແລະ ຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ;
4. ມອບຕົ້ນສະບັບຜະລິດຕະພັນຮູບເງົາຂອງຕົນ ໃຫ້ຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ພາຍຫຼັງຜະລິດຮູບເງົາ ແລະ ສາຍບໍລິການແລ້ວ ສືບສອງເດືອນ;
5. ເສຍພາສີ, ອາກອນ, ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ທັນເວລາ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
6. ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ປະສານງານ ກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນໃນການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດກ່ຽວກັບຮູບເງົາ;
7. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 3

ການປ່ຽນແປງ, ການໂຈະຊົ່ວຄາວ ແລະ ການຍົກເລີກ ທຸລະກິດກ່ຽວກັບຮູບເງົາ

ມາດຕາ 49 ການປ່ຽນແປງການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບຮູບເງົາ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງປ່ຽນແປງການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບຮູບເງົາຂອງຕົນ ຕ້ອງແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນກ່ອນ ສືບທ້າວັນ ຕໍ່ຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 50 ການໂຈະຊົ່ວຄາວການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບຮູບເງົາ

ການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບຮູບເງົາ ຈະຖືກໂຈະຊົ່ວຄາວ ໃນກໍລະນີຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບຮູບເງົາ ບໍ່ປະຕິບັດຕາມສັນຍາ, ບົດບັນທຶກການແຈ້ງເຕືອນ, ລະເມີດກົດໝາຍ ຫຼື ຕາມການສະເໜີໂຈະຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ.

ການໂຈະຊົ່ວຄາວ ແມ່ນ ອົງການທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ແຈ້ງເຕືອນເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໃຫ້ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດແກ້ໄຂ ຫຼື ປັບປຸງ ພາຍໃນເວລາ ເກົ້າສິບວັນ, ຖ້າຫາກບໍ່ແກ້ໄຂ ຕາມກຳນົດເວລາທີ່ແຈ້ງເຕືອນຈະຖືກສັ່ງໂຈະຈົນກວ່າຈະມີການແກ້ໄຂ.

ມາດຕາ 51 ການຍົກເລີກການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບຮູບເງົາ

ການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບຮູບເງົາ ຈະຖືກຍົກເລີກໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ບໍ່ປະຕິບັດຕາມ ສັນຍາ, ບົດບັນທຶກການແຈ້ງເຕືອນ ຫຼື ລະເມີດກົດໝາຍ;
2. ບໍ່ປະຕິບັດພັນທະ ພາສີ, ອາກອນ;
3. ຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ.

ການຍົກເລີກໃນກໍລະນີໃດກໍຕາມ ຈະບໍ່ພາໃຫ້ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດພົ້ນຈາກ ພັນທະ ແລະ ໜີ້ສິນທີ່ມີຕໍ່ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ຕໍ່ລັດ.

ອົງການທີ່ອະນຸຍາດ ເປັນຜູ້ອອກໜັງສືແຈ້ງການຍົກເລີກການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບຮູບເງົາ.

ໃນກໍລະນີ ມີການຍົກເລີກການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບຮູບເງົາ ຕ້ອງແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຕໍ່ຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ກ່ອນການຍົກເລີກການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບຮູບເງົາ ສິບຫ້າວັນ.

**ພາກທີ VI
ສະມາຄົມຮູບເງົາ**

ມາດຕາ 52 ສະມາຄົມຮູບເງົາ

ລັດ ອະນຸຍາດໃຫ້ສ້າງຕັ້ງສະມາຄົມຮູບເງົາ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານກ່ຽວກັບຮູບເງົາ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 53 ພາລະບົດບາດຂອງສະມາຄົມຮູບເງົາ

ສະມາຄົມຮູບເງົາ ມີ ພາລະບົດບາດ ເຕົ້າໂຮມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານກ່ຽວກັບຮູບເງົາ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃຫ້ເປັນເຄືອຂ່າຍທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ມີກຳລັງແຮງໃນການປະກອບສ່ວນຊຸກຍູ້ ສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາວຽກງານຮູບເງົາ ໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວທັງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ ມີປະສິດທິຜົນສູງ, ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບ ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ມາດຕາ 54 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງສະມາຄົມຮູບເງົາ

ສະມາຄົມຮູບເງົາ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ເຜີຍແຜ່ ແນວທາງ, ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຮູບເງົາ ແລະ ກົດລະບຽບຂອງສະມາຄົມໃຫ້ສະມາຊິກຂອງຕົນ ແລະ ສັງຄົມ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
2. ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງການຈັດຕັ້ງຂອງຕົນໃຫ້ເຕີບໃຫຍ່ເຂັ້ມແຂງ, ນຳໃຊ້ວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ທັນສະໄໝ ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ;
3. ຊຸກຍູ້ບັນດາຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດຮູບເງົາ ເຂົ້າເປັນສະມາຊິກຂອງສະມາຄົມ, ຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ສົ່ງເສີມສະມາຊິກໃນການປະກອບອາຊີບຂອງຕົນໃຫ້ຈະເລີນກ້າວໜ້າ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງສະມາຊິກ ບົນພື້ນຖານກົດໝາຍ;
4. ເປັນຕົວແທນໃຫ້ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດຮູບເງົາ ໃນການພົວພັນຮ່ວມມື, ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ, ສະເໜີຄຳເຫັນຕໍ່ຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ກ່ຽວກັບວຽກງານຮູບເງົາ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
5. ຕິດຕາມການເຄື່ອນໄຫວ, ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ແລະ ແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງຂອງສະມາຊິກໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຮູບເງົາ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
6. ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ໃຫ້ສະມາຊິກຂອງຕົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຮູບເງົາ, ຕະຫຼາດຮູບເງົາພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
7. ໃຫ້ການຮ່ວມມື, ປະສານສົມທົບກັບພາກລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອປຶກສາຫາລື, ແລກປ່ຽນຄຳເຫັນກ່ຽວກັບການພັດທະນາ, ການໂຄສະນາສົ່ງເສີມ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຮູບເງົາ;
8. ຝຶກອົບຮົມ ຍົກລະດັບດ້ານວິຊາສະເພາະໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກຂອງຕົນ;
9. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານກ່ຽວກັບຮູບເງົາ ລວມທັງຕົວເລກສະຖິຕິ ໃຫ້ຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
10. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

**ພາກທີ VII
ຂໍ້ຫ້າມ**

ມາດຕາ 55 ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ໂຄສະນາຕ້ານ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ, ແບ່ງແຍກຄວາມສາມັກຄີລະຫວ່າງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ແລະ ຄວາມສາມັກຄີລະຫວ່າງຊາດ;
2. ຜະລິດ ແລະ ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ຮູບເງົາ ທີ່ເປັນໄພຕໍ່ສັງຄົມ, ລາມິກອະນາຈານ, ຍຸຍົງສົ່ງເສີມການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ຄວາມໂຫດຮ້າຍປ່າເຖື່ອນ, ການເຊື່ອຖືງົມງວຍ ແລະ ທຳລາຍວັດທະນະທຳຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ, ຂອງເຜົ່າ;
3. ເປີດເຜີຍຄວາມລັບຂອງຊາດ, ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ທີ່ແຕະຕ້ອງຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ;

4. ເສກສັນປັ້ນແຕ່ງ, ບິດເບືອນຄວາມຈິງທາງປະຫວັດສາດ, ປະຕິເສດ ແລະ ໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີຜົນງານ
ໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດ;
5. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 56 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບຮູບເງົາ

ຫ້າມຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບວຽກງານຮູບເງົາ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ລັກໂລບ, ສໍ້ໂກງເອົາລິຂະສິດ ແລະ ຜົນງານຂອງຜູ້ອື່ນມາເປັນຂອງຕົນເອງ ແລ້ວນຳເອົາໄປໂຄສະ
ນາ ເຜີຍແຜ່ຜ່ານສື່ມວນຊົນ ຫຼື ຈຳໜ່າຍ ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
2. ຜະລິດ, ເຜີຍແຜ່ ຮູບເງົາ, ນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ຜະລິດຕະພັນຮູບເງົາ ແລະ ຜູ້ສ້າງຮູບເງົາ ໂດຍບໍ່ໄດ້
ຮັບອະນຸຍາດ;
3. ໃຫ້ສິນບົນພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານຮູບເງົາ;
4. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 57 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບ ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານຮູບເງົາ

ຫ້າມພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານຮູບເງົາ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່, ຕຳແໜ່ງ, ກິດໜ່ວງຖ່ວງດຶງ ວຽກງານກ່ຽວກັບຮູບເງົາ ເພື່ອສະແຫວງຫາຜົນປະ
ໂຫຍດແກ່ຕົນເອງ, ຄອບຄົວ ແລະ ພັກພວກ;
2. ຮັບເອົາ, ຮຽກເອົາ, ທວງເອົາ ສິນບົນ;
3. ປອມແປງເອກະສານ ຫຼື ໃຊ້ເອກະສານປອມ, ເປີດເຜີຍຄວາມລັບ, ກິດໜ່ວງຖ່ວງດຶງ ຫຼື ທຳ
ລາຍເອກະສານກ່ຽວກັບວຽກງານຮູບເງົາ;
4. ແກ້ໄຂບັນຫາແບບລຳອຽງ, ເລືອກປະຕິບັດ, ປະໝາດເລີ່ມເລີ້, ເມີນເສີຍທີ່ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່
ລັດ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ;
5. ຂັດຂວາງ ແລະ ແຊກແຊງການເຄື່ອນໄຫວຂອງ ນັກວິຊາການຮູບເງົາ ແລະ ຜູ້ຮ່ວມງານທີ່ໄດ້ຮັບ
ອະນຸຍາດຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
6. ຍັກຍອກ, ຊຸກເຊື່ອງເອົາຜະລິດຕະພັນ ແລະ ວັດຖຸປະກອນຮູບເງົາ ມາເປັນຂອງຕົນ ຫຼື ພັກ
ພວກ;
7. ຂັດຂວາງການຜະລິດ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ຮູບເງົາທຸກປະເພດ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ
8. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ພາກທີ VIII

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາວຽກງານຮູບເງົາ

ໝວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຮູບເງົາ

ມາດຕາ 58 ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຮູບເງົາ

ລັດຖະບານ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານຮູບເງົາ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຮູບເງົາ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ;
2. ພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
3. ຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;
4. ອົງການປົກຄອງບ້ານ.

ມາດຕາ 59 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຮູບເງົາ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຮູບເງົາ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ;
2. ຜັນຂະຫຍາຍ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ກົດໝາຍ ເປັນ ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການລະອຽດ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່, ສຶກສາອົບຮົມ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານຮູບເງົາ;
4. ຊີ້ນຳ, ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຮູບເງົາ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ລວມທັງການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງສະມາຄົມຮູບເງົາ;
5. ຄົ້ນຄວ້າ, ພິຈາລະນາ, ອະນຸຍາດ, ໂຈະ, ຍົກເລີກການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບຮູບເງົາຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍ ລວມທັງການເກັບກູ້ ແລະ ທຳລາຍຜະລິດຕະພັນຮູບເງົາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການລະເມີດດັ່ງກ່າວ;
6. ສຳເນົາ, ເກັບກຳ ແລະ ປົກປັກຮັກສາ ຜະລິດຕະພັນຮູບເງົາ ເພື່ອເປັນຄັງມໍຣະດົກຂອງຊາດ;
7. ຮັບ ແລະ ພິຈາລະນາ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ, ຄຳຮ້ອງ ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງກ່ຽວກັບວຽກງານຮູບເງົາ;
8. ສ້າງ, ບຳລຸງ ແລະ ຍົກລະດັບຜູ້ສ້າງຮູບເງົາທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ວິຊາສະເພາະ;

9. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຮຸບເງົາ;
10. ພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຮຸບເງົາ;
11. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກ່ຽວກັບຮຸບເງົາໃຫ້ລັດຖະບານເປັນປົກກະຕິ;
12. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 60 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຮຸບເງົາ ພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການກ່ຽວກັບວຽກງານຮຸບເງົາ;
2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່, ສຶກສາອົບຮົມນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານຮຸບເງົາ;
3. ຕິດຕາມ, ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ແລະ ຊີ້ນຳການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຮຸບເງົາ ຂອງທ້ອງຖານຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;
4. ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ຮຸບເງົາຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
5. ສຳຫຼວດ ແລະ ເກັບກຳສະຖິຕິ ກ່ຽວກັບວຽກງານຮຸບເງົາ;
6. ຄົ້ນຄວ້າ, ພິຈາລະນາ, ອະນຸຍາດ, ໂຈະ, ຍົກເລີກການດຳເນີນທຸລະກິດຮຸບເງົາຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍ ລວມທັງການເກັບກູ້ ແລະ ທຳລາຍຜະລິດຕະພັນຮຸບເງົາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການລະເມີດດັ່ງກ່າວ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບທີ່ກະຊວງມອບໝາຍໃຫ້;
7. ຮັບ ແລະ ພິຈາລະນາ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ, ຄຳຮ້ອງ ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງກ່ຽວກັບວຽກງານຮຸບເງົາ;
8. ສະເໜີສ້າງ, ບຳລຸງ ແລະ ຍົກລະດັບຜູ້ສ້າງຮຸບເງົາທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ວິຊາສະເພາະ;
9. ປະສານສົມທົບກັບ ພະແນກການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຮຸບເງົາ;
10. ພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບ ຕ່າງປະເທດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນກ່ຽວກັບວຽກງານຮຸບເງົາ ຕາມການມອບໝາຍ;
11. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ຮຸບເງົາໃຫ້ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
12. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 61 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວເມືອງ,

ເທດສະບານ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຮູບເງົາ ຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການກ່ຽວກັບວຽກງານຮູບເງົາ;
2. ເຜີຍແຜ່, ສຶກສາອົບຮົມນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຮູບເງົາ;
3. ຕິດຕາມ, ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ແລະ ຊີ້ນຳການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຮູບເງົາ ພາຍໃນເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;
4. ສຳຫຼວດ ແລະ ເກັບກຳສະຖິຕິ ກ່ຽວກັບວຽກງານຮູບເງົາ;
5. ເກັບກູ້ ແລະ ທຳລາຍຜະລິດຕະພັນຮູບເງົາທີ່ລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານຮູບເງົາ;
6. ຮັບ ແລະ ພິຈາລະນາ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ, ຄຳຮ້ອງ ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງກ່ຽວກັບວຽກງານຮູບເງົາ;
7. ສະເໜີສ້າງ, ບຳລຸງ ແລະ ຍົກລະດັບຜູ້ສ້າງຮູບເງົາທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ວິຊາສະເພາະ;
8. ປະສານສົມທົບກັບຫ້ອງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຮູບເງົາ;
9. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຮູບເງົາ ໃຫ້ພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
10. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 62 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການປົກຄອງບ້ານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຮູບເງົາ ອົງການປົກຄອງບ້ານ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດກົດໝາຍກ່ຽວກັບຮູບເງົາ ໃນຂອບເຂດບ້ານຂອງຕົນ;
2. ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາ ການຈຳໜ່າຍ, ການສາຍຮູບເງົາເຄື່ອນທີ່ ແລະ ແກ້ໄຂປາກົດການຫຍໍ້ທີ່ກ່ຽວກັບຮູບເງົາ ພາຍໃນຂອບເຂດບ້ານ;
3. ປະສານສົມທົບກັບ ຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ, ຫ້ອງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກ່ຽວກັບຮູບເງົາ;
4. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 63 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ບັນດາຂະແໜງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວໃນການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ສົ່ງເສີມ, ພັດທະນາວຽກງານຮູບເງົາ ລວມທັງການຈຳກັດປາກົດການຫຍໍ້ທີ່ໃນວຽກງານຮູບເງົາຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ໝວດທີ 2

ການກວດກາກ່ຽວກັບວຽກງານຮູບເງົາ

ມາດຕາ 64 ອົງການກວດກາວຽກງານຮູບເງົາ

ອົງການກວດກາວຽກງານຮູບເງົາ ປະກອບດ້ວຍ ອົງການກວດກາພາຍໃນ ແລະ ອົງການກວດກາພາຍນອກ.

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ແມ່ນ ອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຮູບເງົາ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 58 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ມີ ສະພາແຫ່ງຊາດ, ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ, ອົງການກວດກາລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ສະຫະພັນນັກຮົບເກົ່າ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ສີ່ມວນຊົນ ແລະ ປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 65 ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານຮູບເງົາ ມີເນື້ອໃນດັ່ງນີ້:

1. ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຮູບເງົາ;

2. ກວດກາ ການສ້າງ ແລະ ການປະຕິບັດ ແຜນການ, ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຮູບເງົາ ແຕ່ລະໄລຍະ;

3. ກວດກາ ລັກສະນະ, ເນື້ອໃນ ຂອງຜະລິດຕະພັນຮູບເງົາ ທີ່ນຳໄປເຜີຍແຜ່;

4. ກວດກາ ການສ້າງ, ບຳລຸງ, ນຳໃຊ້ ແລະ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕໍ່ບຸກຄະລາກອນຮູບເງົາ;

5. ກວດກາ ການປະກອບ ແລະ ນຳໃຊ້ພື້ນຖານວັດຖຸປະກອນ, ພາຫະນະ ແລະ ງົບປະມານໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຮູບເງົາ.

ມາດຕາ 66 ຮູບການກວດກາວຽກງານຮູບເງົາ

ການກວດກາວຽກງານຮູບເງົາ ມີ ສາມຮູບການ ຄື:

1. ການກວດກາປົກກະຕິ;

2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;

3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາປົກກະຕິ ແມ່ນ ການກວດກາຕາມແຜນການຂອງອົງການບໍລິຫານ ຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ.

ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນ ການກວດກາຕາມ ຄຳສັ່ງ, ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳແນະນຳ, ແຈ້ງການຂອງຫົວໜ້າບໍລິຫານ, ຂອງຄະນະກວດກາແຕ່ລະຂັ້ນ ແລະ ຄຳສະເໜີຂອງພົນລະເມືອງໂດຍແຈ້ງໃຫ້ເປົ້າໝາຍຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນ ການກວດກາແບບຮີບດ່ວນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ເປົ້າໝາຍຖືກກວດກາຮູ້ກ່ອນລ່ວງໜ້າ.

ໃນການດຳເນີນການກວດກາວຽກງານຮູບເງົານັ້ນ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ພາກທີ IX

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 67 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນວຽກງານຮູບເງົາ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 68 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ລົງວີໄນ, ໂຈະ ຫຼື ຖອນໃບອະນຸຍາດດຳເນີນກິດຈະການ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງ ຫຼື ຖືກລົງໂທດທາງອາຍາຕາມກົດໝາຍ.

ພາກທີ X

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 69 ວັນຮູບເງົາ

ວັນຮູບເງົາແຫ່ງຊາດ ແມ່ນ ວັນທີ 27 ຕຸລາ ປີ 1954.

ມາດຕາ 70 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 71 ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດພາຍຫຼັງ ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ ແລະ ໄດ້ລົງຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສືບທຳວັນ.
ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປານີ ຢາທໍ່ຕູ້